

مېۋىلىش بۆلەندى

شىنجاڭ خەلق باسپاسى

ISBN 978-7-558-00348-8
 中国出版集团 人民文学出版社
 1987年1月第1版 2009年2月第2次印刷
 (8.88元) (3009.8重印)
 内蒙古文学出版社 文学部

II. 拜... 拜... 拜...
 中国少数民族文学 (中国少数民族文学)
 IV. 1547.8

كوش جولندا

(پوۆدستەر، اگگمه لەر)

青 藏 人 民 出 版 社
 藏 文 部
 藏 文 部
 藏 文 部

（文克部）

（素小入卷）

内蒙古人民出版社

（830001） 100008

1987年1月第1版 2009年2月第2次印刷
 787 × 1092 1/32
 400 — 5401
 8 — 00348 — 558 — 7 — 978

图书在版编目(CIP)数据

转场路上: 哈萨克文/拜夏尔·乌木开著. — 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 1988. 5 (2009. 6 重印)

ISBN 978 — 7 — 228 — 00348 — 8

I. 转... II. 拜... III. 故事 — 作品集 — 中国 — 当代 — 维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I247. 8

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2009) 第 089514 号

责任编辑: 哈力木

校 对: 麦 克 汗

封面设计: 夏 提 克

转场路上 (哈萨克文)

(多人小说集)

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码: 830001)

新疆新华书店发行

乌鲁木齐昊坤彩印有限公司印刷

787 × 1092 毫米 32 开本 6 印张

1987 年 1 月第 1 版 2009 年 5 月第 2 次印刷

印数: 2401 — 4400

ISBN 978 — 7 — 228 — 00348 — 8 定价: 10.00 元

از ۇلتتاردىڭ تاغداۋلى كىتاپتارىن شىعارۋعا ارنالعان ۴۴۴۴۴۴۴۴ قىزىق
قارجى ارقىلى دەمەلگەن نىشان

全国少数民族出版资金资助项目

جاۋاپتى رەداكتور: عالم قاناپيا ۇلى
كوررەكتور: ماكيقان مامىرقان قىزى
مۇقاپاسىن جوبالاعان: شاتتىق اڭسا

كوش جولندا

(يوۋەستىر ، اڭگىلىز)

*

شىنجاڭ خالىق باسپاسى باستىردى
(ئۇرۇمچى قالاسى وڭتۇستىك ازاتتىق كوشەسى 348 - اۋلا)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپ دۇكەنى تاراتىلدى
ئۇرۇمچى خاۋكۇن الوان ئۇستى باسپا شەكتى
سەرىكتىگىندە باسلىدى

فورمات 1/32 1092 × 787 ، 6 باسپا تاباق

1987 - جىل ، قاڭتار ، 1 - باسپاسى

2009 - جىل ، ماي ، 2 - باسلىۋى

تىراجى: 4400 — 2401

ISBN 978 — 7 — 228 — 00348 — 8

باغاسى: 10.00 يۋان

مازمونی

۶. قالباى ورازالى ولى

- 1 آينا الدندا
6 جول - جونهكهي
14 اشينو

اسىلبەك ساقش ۇلى

- 21..... ول ەكەۋى

٦٠ ماؤلتقان ٦١ ابلعازى ولى

- 92..... كوز
103..... قوڭسراۋ
109..... ۇقتىڭ رۇلاسى
114..... ەكەتورداعى كەزدەسۋ

۶. باشر وممكه‌ی ولی

- 166 شىدامدىلىق
167 اڭقىۋ
168 ماداقتاۋ
170 ماحاببات
172 ۇستاز كۈلىمدەگەندە
176 اندەۋ

اينا الدندا

ۋالىي ورازى ۋلى

ۋماردىڭ ۋوڭى سىنىق، كوڭىلى كىرىپكە ۋەدى. ۋىقى -
تۇيىقى شىققان، ۋشەرىگەن كوزىنەن، دومىققان بەتىنەن ۋتون
بويى ۋىقتامالاندى ۋبىلىنىپ تۇر. شەشەسى جاماش توركىندەپ
كەتكەننەن كەينىگى جارىم تۇنگە جالعاسقان اڭگىمە ۋماردى ۋشى -
قىرى جوق قىالعا دۇشار ەتكەن ەدى.

قىز كورۇ قىيىن كەزەڭ ەكەندىگى جىگىتتەردىڭ يارىنە
بەلگىلى عوي، قىز تارازىسىنا تۇسەتىن جىگىت الدىمەن ايناڭ
كەڭەسىن ۋۇ كەرەك. ۋماردىڭ ۋتوسقالتاسىن مەكەن ەتىپ كەلە
جاتقان، ۋسايدىڭ الاقانىداي اينا بۇل تالاپتى قاندىرا المايدى.
ال، شاشتارازداى كەرەگە بوي اينا الدىندا ۋزاق تۇرىپ، تارانىپ -
سىلانىپ ۋۇدىڭ قىيىنى كەلمەيدى. «قىز كورمەكشى ەدىم،
سىلانىپ - سىپانىپ الاين» دەۋدىڭ ۋوزى دە ورەسكەلدىك، ەندى
قايتۇ كەرەك؟ قازىر ۋماردىڭ باسىن قاتىرىپ وتىرعان جايت مىنە
وسى. سونان بارىپ ونىڭ ەسىنە ەكى كۈننىڭ الدىندا ۋتۈرلى

بۇيىمدار دۈكەننىن كورگەن، ۋەز تۇرقىنا دەڭگەيلەس شار اينى
تۇستى. سودان بىرەۋىن اكەلگەندە ئىس قىسىننىن تابىتىداي
سەزىلدى.

— اپا، بولدىم، — دەپ الدە قايدا سۆيپ قالغان شايدى سىرا
سالىپ ورنىنان تۇردى ول، — دۈكەنگە بارىپ كەلمەن.
— قارغام — ۋ، تۈك ئىشپەدىڭ عوي، سونشا اسىعبىس نە
جۇمىسىڭ بار ەدى؟ — دەدى جاماش تاغىرقاي قاراپ، ۋىراق، ونان
ارى قۇارلامادى. تۈندەگى اقبىل — كەڭسەنىڭ ومارعا وي
سالغاندىنا ئىتەي رازى ەدى ول.

* * *

— ومار بىيل وتىز ەكىدە، جار قۇشۇدان باعى جانباغان، سۇر
بويىداق. اكەسى — ابەن «وماشىمدى ۋىلەندىرسەم ارمانسىز بولار
ەدىم» دەگەن ارمانىمەن ۋۇرۇپ، ەكى جىل الدىندا دۇنيە سالغان.
ال، شەشەسى — جاماشنىڭ «كەلىن تۇسىرىپ جالغىزىمنىڭ
قىزىغىن كورسەم» دەگەندە جار قۇلاعى جاستىققا تىمەيدى.
وماردىڭ ۋىلەنبەيىن دەگەن ويى جوق. اسىرەسە جالغىز قارىنداسى
ۋزاتلىپ، ۋىدە شەشەسى ەكەۋى عانا قالغان ۋىر جىلدىن بىرى
شوغىل نىزدەن ۋستىنىدە. تالاي قىز — قىزىققا قىرعىداي ۋرىنىپ
كوردى، جالپىلداپ جالبارىندى، امال نە، ۋبارى بىيقايرات بولدى
دا، قارماغىنا ەشتەمە ئىلىنبەدى. كوڭىلىنە الپ، سۇڭىنا
تۈسكەندەرنىڭ كەيىرەۋى «ۋادەلەسكەن جەرىم بار ەدى» دەسە،
كەيىرەۋى «جوعارلاپ وقىمىن» دەپ ۋجوردى. ەندى بىرەۋلەرى
تۈسىن سۇققا سالىپ سىرت اينالدى. ەڭ ۋثرى «سىقىنا ۋىر
قاراسايشى سورلى، كورىنگەنگە كوز سۈزگەنشە، تەڭىنە

تەلمىرسەيشى» دەيدى ەكەن كەيىبرەۋلەر. مەنە وسىلاي بولغاندىقتان وماردىڭ بىنلەنسى ەندىگى جىلعا قالىپ، تۇزاعى قۇرۇلى، اۋى جايۇلى كۈيدە كەلەدى.

— قاراعىم، ومار، — دەگەن كەشە شەشەسى، — ۇلكەندەردىڭ ءسوز ارناسى دۇرىس بولدى. ەندىگى ءسوزدەرىڭدە قالدى، تەر بارىپ سويلەسىپ كەل؟! — قوشى ابا، سونشا اۋرە...

— قوشى دەگەندىڭ نە، بالام، جاش بولوپ تۇرعان جوقسىڭ. قۇربى — قۇرداستارىڭنىڭ الدى ەكى — ءۇش بالالى بولدى. ەندى جۈرە بەرسەڭ بايدان شىققان كەلىنشەككە دە زار بولاسىڭ. قىز تاڭداپ جۇرگەن ومارعا «بايدان شىققان كەلىنشەككە دە زار بولاسىڭ» دەگەن ءسوز وقتاي تىگەن.

ومار بويىمەن دەڭگەيلەس ۇلكەن اينانى كوتەرىپ كىرىپ كەلگەندە، جاماشنىڭ جۈرەگى زۇ ەتە ءتۈستى. «بۇل سويقان ەندى شاشتارازدىق ىستەمەكشى بولعانى ما» دەگەن ويىعا كەلگەن ول:

— اكەم — اۋ، كەرەگەدەي ەتپ مۇنى نە قىلاسىڭ؟ — دەدى.

— دۈكەندە ساتىلىپ جاتىر ەكەن، ۇيگە قاشان دا قاچەت قوي

دەپ الدىم. — دىمىش رەب — دىمىش رەب، پە — ابا —

— ءجون وندا، بۇل ۇيگە جانە ءبىر اۋرە كىرگىزبەسەڭ

بولدى، — دەدى جاماش سىرت اينالا كۆپىرلەپ.

— ابا، الاڭداماڭىز؟! —

ومار اينانى ءتور ۇيگە الپ كىردى. ونى كۈنگەي جاقىتاعى تەرەزەنىڭ وڭ جاعىنا ورنالاستىردى دا، تۈكتى ورمالەن ءسۈرتىپ

شىقتى. ونان سولڭ «اپا، باس جۋاننى سۇ قۇيا سالىڭىزشى!» دەپ داۋىستاندى دا، تۈر الدىندا تۇرغان چەموداننان قاتتاۋلى كىيىمدەرىن الدى. ونان سولڭ ۇتككە شوق سالىپ، وشاقتىڭ باسنا قويدى، سودان كەيىن از تولعانىپ الدى دا، پاراتتان وتەتن اسكەردەي دەنەسىن تىك ۇستاپ ادىمداي باستى. ءبىر قولىمەن شاشىن سىپالغان كۈيىندە اينانىڭ الدىنا باردى. الدىمەن وڭ قىرىنان تۇرىپ، دەنەسىن ءبىر شولدى دا، قايتا ءتۈزۋ قارادى. تۈپەسىنەن تۈمەن قاراي تاپتەشتەپ كۈرە باستادى. ورتاسىنان تىك جاريلغان قايراتتى شاشى، شودىرايعان ماڭداي، جارقاباقتانغان قاباق، بادىرايعان كۈزى مەن وراق مۇرنى — مەنە وسىنىڭ ءبارى ءبىر — بىرىنە ساي، جاراسىمدى كورىندى. ازىراق بەتماي، وپانىڭ كومەگى بولسا بولغانى جارقىراپ سالا بەرەتىندەي. ءبىراق ونىڭ سىنىشل كۈزى تۇلعاسىندا قاعىس قالدىرماي ەڭىستەپ مۇرىنانن وتە بەرە تۈك سوققانداي سەلك ەتە ءتۈستى. ءوز كۈزىنە ءوزى سەنبەگەندەي، اينالما قايتا ەنتەلەدى. و، ءتاۋبا، اۋزى، شىنىندا، ءوز ورنىندا ەمەس ەكەن! الدە كىمدى سايقى — مازاق ەتكەندەي سول جاق قۇلاعىنا قاراي اۋىپ، قىسايىپ تۇر. اۋزىنىڭ قىسايىپ كەتكەنن بۇرىن دا بايقالغان. ءبىراق بۇل كەمىستىك ازىرگىدەي بايقالمايتىن. ويتكەنى، ول كەزدە بولمىسىز ءمانسابى بار بولاتىن. ەندى قولدان كەتكەن سولڭ شىن بەينە اشىلعانداي.

— اپا! — دەپ داۋىستاندى ول، — بەرى كەلىشى، تەز كەلىشى!

— اكەم — اۋ، نە بولدى؟

— جاماش تىكسىتىپ قالدى.

— قۇرىدىم اپا، مىنانى كوردىڭىز بە؟

ومار اۋزىن تۇسقايدى.

«اي، بالام، اتام زامانغىنى ەندى كورىپ تۇرسىڭ با؟»
 ۋماردىڭ شانلى جاسقا تولىپ، سىناپشا كولى قالغان كوزى
 سوناۋ الاساپىران جىلداردى شولغانداي بولدى.
 1968 - جىلى بولاتىن، ۋماردىڭ 18 جاستاى كەزى ەدى.
 «كاپىتالىزمدى قورشاپ جويۇ» ۇرانى جەر - كوكتى كەرەي
 باستالغان. ەكى توپتىڭ تەپەكتەسۋىنەن وقۇ توقتالغان، مەكتەپ
 اۋلاسىن كەرسى - تارتىس كەۋلەگەن. مەكتەپتىڭ ەكى بىناسىن
 ەكى توپ يەلەپ، ەسك - تەرەزەسىن شارىت بەكىتىسكەن - دى.
 ۇزاق وتپەي ۋمار ورتا اترەتكە قولباسشى بولدى. ەبىر كۈنى
 كەشتە ەكى توپ شەكسىپ قالدى دا، قۇرالعا قول قويدى. كۈش
 جلىنا باسىم «كۈيدىرىپ جوعالتۇشلار توبى» ولەرمەندەنە
 ۇمىتىلىپ، قارسى جاقتى بىنادان قۇپ شىعۇعا از قالغان ەدى.
 وسى كەزدە قالىڭ جاساين «جارىپ كىرۋگە» بۇيرىپ، قول
 سىلتەگەن ۋماردىڭ سول جاق ۇرتىنا ەبىر اۋىر نارسە سارت
 ەتكەندەي بولدى. ونىڭ كوز وتى جارق ەتىپ، ەسى اۋىپ، اۋزىنان
 قىزىل قان لاق ەتتى.

ەرتەڭىندە ۋمار ۇزىن اۋرۇ توسەگىنەن كوردى. سول جاق
 ۇرتىن وسىپ كەتكەن وق ەكەن، ەكى ەتسىن قوسا اكەتپتى.
 ەزۋىن ون نەشە جىپپەن جاماتقان ول جىيرما كۈن جاتىپ
 شىقتى، ەمحانادان اتتار الدىندا دارىگەر ونىڭ كوڭىلىن اۋلاپ،
 «جاۋىپتى ەس جوق، ەت - تەرىدەگى جازاقات تەز جەتىلەدى»
 دەگەن. ۇلكەن اترەت باستىعى دا كوڭىلىن سۇراي كەلىپ،
 «توڭكەرسى بولادى ەكەن، قۇربان بەرۋدە بولادى، وق سىزعا

جەرنىڭ ساۋىيىسى، توڭگەرسىتىك جىگەردەن ايرىلۇغا بولمايدى!

دەپ جىگەر يەرىپ كەتكەن. ال، ۋىمارنىڭ ۋىزى دە «باسىم جاس، كەمدىك كۆرمەسپىن» دەپ ويلاغان بولاتتى، ول كەيىن اينىغا سان رەت قاراعان، بەت - اۋزى سان رەت سىيىلغان. «بىراق «ەشتەمە ەتپەيدى» دەگەن الدامىش قىيالىنىڭ قالتارسىنىدا، اۋزىنىڭ قىسقىق ەيتىپ جازىلغاندىن كاپەرىنە دە الماعان ەدى. اۋز ەيشىنىنىڭ قىز كۆزىنىڭ تارازسىنا تۈسەتتىنن ويلاپ تا كۆرمەگەن.

— ايا، مەن، شىنىندا، قور بولغانىم با؟

ۋىمار ەڭرەپ قويا بەردى.

— ولاي ويلاما، قارغام، تۇما كەمتارلارنىڭ دا ۋىمىردە ۋىز ەتتىسى بولغانى سىياقتى، سەنىڭ دە كۆرەتنىڭ كۈنىڭ بار.

بويىدى تۈزەۋ ۋىشنى الدىمەن ويدى تۈزەۋ كەرەك، سىرتقى پۇرمىنىڭدى اينادان پارالغانىڭ جاقسى، دەسەدە ەڭ ماڭىزدىسى اينادان شكى دۇنيەڭدى كۆرگەننىڭ ەبزال. اقبل — اينى، اقبلغا سۈيەنگەن ادام اداسپايدى. «جاقسى ادامنىڭ پۇشقىتتىعى بىلىنەس» دەگەن ەسۈز تەگىن ايتىلماعان عوي.

ۋىمار قۇنىسىپ وتىرىپ قالدى. وعان دۈكەننىن اكلەگەن جارايدى اينادان اناسى الدە قايدا تازا، تۇنىق شار اينى بولۇپ كۆرىنىدى.

جول - جۈنەكەي

ەرلى - زايىپتى اقان، كۇلاشتىڭ ۋيدەن اتتانىپ، سۈيىت جۇرسىپەن كەلە جاتقانبا ەكى ساعاتتان استى. باراتتىن جەرلەرى ەلى السى، ونىڭ ۋستىنە ەلىم ەلىسى بولغاندىقتان اقان سابىرسىزدانىپ، العا ۇزاپ كەتكەن ەدى.

كۈلاشتىڭ الدىندا ءتورت جاسار ەرجان بار بولاتتىن. ۇزاق
جولدىق ات جۇرسىنە شىداماي ەرجاننىڭ قىڭقىلى - سىڭقىلى
كۈبەيىپ، كۈلاشتىڭ ءجۇرسى باياۋلاپ قالغان. كۈلاش اقانىڭ
كۈلدەنەڭدەپ تۇرا قالغاندىمى ويىن تۇسىنە قويدى دا، كەرتۈبەلگە
قامشى باستىپ، ءجۇرسىن جىلدامداتا ءتۈستى. ءبىراق باعانادان
بەرى جايىسىز كەلە جاتقان ەرجاننىڭ قۇيى ونان ارمان بۇزىلىپ،
اۋەنى وزگەردى.

— تاتە، قارىنىم اشىپ كەتتى، — دەدى ول جاساۋراغان
كۈزىمەن كۈلاشتىڭ يەڭنىڭ استىنا الايا قاراپ. —

— قارنىڭ اشسا قايتەيىن، قارعام، — دەدى كۈلاش ەرجاننىڭ
سامايىنان يىسىكەلەپ، — بۇل ماڭايدا تانىس. — ءبىلىس جوق،
ايلداۋعا كۈن باتىپ باردى.

— بۇل ءسوزدى ۇققان ەرجان بولمادى. كۈلاشتىڭ
كۈكرەگىن جوتاسىمەن تۈيگىشتەپ، ونان ارى دارىلداپ جىلاپ
كەتتى.

— نەگە جىلاپ كەلەدى، — دەدى اقان جاقىنىداپ كەلگەندە
ەرجاننىڭ داۋسىن ەستىپ، — سەنىڭ اتىڭنىڭ جۇرسىنە
شىداماسا، مەنىڭ الدىما بەرشى. —
— قارىنىم اشتى دەپ كەلە جاتپاي ما، — دەدى كۈلاش كەيىس
ءبىلدىرىپ.

— جاننىڭا بىردەمە سالا جۇرسەڭ بولماي ما؟ —

— تۈك تە سالعانىم جوق، نان الپ الايىن دەگەندە ءوزىڭ
مەس پە ەدىڭ «جولدىڭى اعاش تاياق، جولدىڭى اۋىل تاماق» دەگەن.
شاي شەمىز دەگەن ءۇيىڭ دە ارتتا قالدى.
— بىرەر تال قۇرت الا جۇرسەڭ دە بولعانداي كەن.

— بايقۇس — ۋ، قايداعى قۇرت، تاۋسىلىپ بولماپ پادى.

— ۋاي... ۋسى سەنىڭ كوڭىلىشەكتىڭىڭ — ۋاي، قايمان
بىرەۋگە بەكەر شاشقاندا، كەزىگەتتىن ۋسىنىڭدى ۋىلاساڭ
نەتتى. ۋ، ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
— ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
دە بىردى، كولىگىن جايۋايدى، ارىپ — شارشاپ جۈرگەن سولڭ...
اقان مەن كۈلاش ەرجانىڭ قىڭقىلىنان تۇعان كىكىلجىگەن
كەلە جاتىپ، ارالتوبە قالاشىعىنا جەتكەندەرىن ۋىراق ۋىلاساڭ.
— ەرجان جىلاما كوكەم، — دەدى اقان، — مەن، بازارغا
كەلدىڭ، ۋازىر تاماق الىپ بەرمەن. ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
بۇل شاقىتا كۈن ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
ەكىلى كاسپىشلەر بولماسا، باسقا ساۋدا ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
كۈشە تىنىشتالا قالغان. ەسىل — دەرتى تاماق بولپ كەلە جاتقان
ەرجانىڭ كۈزى كۈشەدەن ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
سۈرەسىندەگى قۇرتقا تۈسە قالدى. ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
— قۇرت جەيىمەن، — دەدى. ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
— قايداعى قۇرت، — دەدى اقان، قۇرتنىڭ اڭگىمەسىن قايدان
ايتتىق دەپ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
— ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
ەتەلەپ.
— ە، ە بار ەكەن، — دەدى كۈلاش اتىڭىڭ باسىن بىركىپ،
— ە، ە بار ەكەن. ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
جايماشنىڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ
جۇرقا، تەرى — تەرسەك، سارماي، قۇرت، سۈرەسىندە قىسپىراقتاي
ماتالىپ تۇر. جايماشنىڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ ۋىلاساڭ

شۈتۈنسى سېپەتتى اعاشتا جەتتى - سەگىز جاس شاماسىنداعى قارا
دومالاق بالا وتىر.

— مۇنىڭ يەسى جوق قوي، — دەدى كۈلاش، انادايىدان ايعايلاپ
سويلەپ.

— يەسى جوق دەمەگىز، مەنە مەن ساتامىن، — دەدى الگى
قارا دومالاق بالا.

— وسى دا ساتا الاما؟ — دەدى كۈلاش، بىرەسكە
تاڭعالانداى ادهتى بويىنشا ەرنىن سىلپەتكىزىپ.

— وي سويلەي بەزەدى ەكەنسىڭ! — دەدى اقان كۈلاشتىڭ
اڭقاۋلىعىنان نامىستانىپ، — جاڭا جولدا ەرجانداي بالانىڭ دا

شەكىلدەۋىك ساتىپ وتىرعانىن كورمەدىڭ بە؟
— ە، راس — اۋ...

كۈلاش اتتان ئۇسىپ، شىلبىرىن اقانعا ۇستاتتى، ونان سوڭ
ئون — بويىن ابىراق قىمتان تۈلكى شىگىن كولبەگىدەتپ،

جايمانىڭ الدىنا باردى دا، اڭرىپ تۇرىپ قالدى. عاجاپ! مۇندا
قويلعان زاتتاردىڭ بارلىعى كوزىنە جىلى ۇشراپ، كوڭىلىن

تولقىتىپ جىبەردى. ول ۇز كوزىنە ۇزى سەنبەگەندەي، تۇنقى تا
پاك قىيال ەكرانىندا بۇدان بىر اي بۇرىنقى بىر سىتەردى

ەلەستەتكەننى ۇزى دە سەزىەدى.
اقانداردىڭ اۋىلى — لاستاي مالىسىندە ناۋرىز كوچە جاساپ

جاتقان ەدى. ەل قايشالسا قىدىرىپ، قارق بولسىپ جۇرگەن.
ئۇس اۋاينە — تەبەن، عىپ — سۋ ساتقان بىر بەيتانىس ادام

پايدا بولا كەتتى.
— اتمى راحمان، ارالتوبەدەن كەلدىم، — دەپ تانىستىردى

ول ۇزىن، — اكەلگەنمنىڭ بارلىعى ارزان، سىزدەرگە قاجەتتى
بۇيىمدار.

قوناق دەسە ئۇ تورىن بوساتىپ، داستارقاننى كەرە جاياتىن اق دەپل اۋىل ادامدارى راحماندى كورگەن جەردەن قۇشاق اشىپ قارسى الدى. «تەلەۋلەس ەكەنسز، جاقسى ءىستىڭ ۇستىنەن ءۇستىڭىز» دەپ ناۋرىز دۇمانىنا توعىتىپ، كەۋ - كەۋلەپ كەتتى. اسىرەسە، ايلەدەن قاۋىمنىڭ ءجىپ - سۇعا اۋىزدارىنىڭ سۋى قۇرىپ، جۇقالتاڭ ەرىندەرى سىلىپىلداپ كەتتى. ە، قايتىسىن بايقۇس، سونشا جەردەن اكەلگەننىن قاراشى، ونىڭ ۇستىنە ارزان دەيدى، ء؟
— كەلىنىڭ دۇنيەسىنە ءجىپ - سۇتابا الماي وتىرعاندا، مىنانى قۇدايدىڭ ءوزى ايداپ كەلگەننىن قاراشى؟
— بالالاردىڭ باش كىيىمدەرىن جەر - المەنەن تابا الماعان دەك، كورىم بولعاننىن كورمەيسىز بە؟

مىنە ءسويتىپ، راحمان ساۋداسىنىڭ قانى جەرگە تيمەي، ويلاعانىنان ون ەسە كوپ پايداغا باتتى. قولى بەيپىلدەردى تاۋىپ، وڭاي ولجا ورنىن اشقان ول، ءوزى بىلگەن جاقسىلىق سوزدەرىن بۇرققاتىپ، الارماندارنىڭ جاۋىرىنىنا قاعىپ، بەلبەۋىنەن كوتەرىپ جاتىر. ءوزىنىڭ مالشىلار شىندە كوپ جورەتىندىگىن، ولاردىڭ اقپەيىل، ايدىنكول مىنەزدەرىنە توتەنشە رازى ەكەندىگىن دە اقتارىپ قويادى. ونىڭ سوزىنە سۇتتەي ۇپىعان مالشىلاردىڭ جۈيە - جۈلگەلەرى بوساپ، اۋىزدارى اڭقىسىپ قالدى.

ءبىرازدان سولڭ راحمان سول اۋىلدىڭ ئىرشاق كورگەن كۇيەۋ بالاسىنداي سى - قۇرمەتكە بولەندى، جول - جوراسىز قايتارۋعا بولمايتىن، كادەلى ادامعا اينالدى. ول قايتامىن دەپ ەدى، ماڭاينىنداعىلار ابىگەرگە ءتۈسىپ، ۇيلەرىنە بارىپ